

บทความวิจัย

ปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Problems in Conducting Master of Arts Thesis of Graduate Students in Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University

สมจิตร แก้วมณี

ค.บ. (สังคมศึกษา), นักวิชาการศึกษา

สำนักงานเลขานุการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Abstract

The purposes of this research were to study the problems in conducting their thesis of the graduate students of the Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University, and their attitudes towards the problems. The sample consisted of 81 graduate students, 17 of whom registered in the thesis course in the academic year of 2006 and 64 had completed their study in the academic year of 2002-2005. Their responses to the questionnaire were collected and analyzed by using frequencies, percentage, means, and standard deviation. T-test and F-test were performed to test the hypothesis. They were as follows:

1. The problems that the graduate students had in conducting their thesis involved students' characteristics, their academic competence and readiness, the thesis advisors' personality, curriculum and teaching methods, and the university's academic service.

2. Overall, the five problems were given a medium level (2.67): the graduate students' academic competence and performance ($\bar{X} = 3.02$); the university's academic service ($\bar{X} = 2.72$); curriculum and teaching methods ($\bar{X} = 2.63$); student's characteristics and readiness ($\bar{X} = 2.51$); and thesis advisors' personality (2.47).

3. Suggestions from the graduate students were as follows: 1) John F. Kennedy library should provide more up-to-date research and thesis in various fields; 2) teachers should offer students opportunity to take part in their research while they are taking their graduate courses in order to gain direct experience before writing theirs; 3) students should complete their thesis before going back to their regular work to avoid distraction and discontinuity in thesis writing; and 4) in some fields of study, graduate courses relating to research methodology and statistics should be provided in the curriculum to help students prepare themselves for their thesis writing.

4. Differences regarding marital status, working status, research background knowledge, ages and fields of study had no effect on students' attitudes towards the problems.

Keywords : thesis writing, problems, graduate students

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ จำแนกตามสถานภาพสมรส สถานภาพการทำงานในขณะที่ทำวิทยานิพนธ์

ประสบการณ์การทำงานวิจัยก่อนเข้าศึกษา อายุและสาขาวิชา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยที่ลงทะเบียนรายวิชาวิทยานิพนธ์ ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 17 คน และนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยที่สำเร็จการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2545-2548 จำนวน 64 คน รวมทั้งสิ้น 81 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t -test และ F -test การวิจัยปรากฏผลดังนี้

1. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะส่วนตัวและความพร้อมของนักศึกษา, ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของนักศึกษา, ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์, ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน และด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.67 เรียงลำดับดังนี้ 1) ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของนักศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.02 2) ด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.72 3) ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.63 4) ด้านคุณลักษณะส่วนตัวและความพร้อมของนักศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.51 และ 5) ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.47

สำหรับข้อเสนอแนะสรุปเป็นประเด็นหลัก ๆ ได้ดังนี้ 1) หอสมุดจอห์นเอฟเคนเนดี ควรเพิ่มจำนวนงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ให้เพียงพอ ทันสมัยและครอบคลุมสาขาวิชาต่าง ๆ 2) ในระหว่างที่เรียนรายวิชา อาจารย์ควรให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการทำวิจัย เพื่อจะได้มีประสบการณ์ตรงและมีทักษะก่อนลงมือทำวิทยานิพนธ์ของตนเอง 3) นักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ไม่เสร็จไม่ควรขอกลับไปปฏิบัติงาน เพราะจะทำให้เวลาการทำวิทยานิพนธ์น้อยลง และการทำวิทยานิพนธ์ไม่ต่อเนื่อง 4) สาขาวิชาควรเพิ่มรายวิชาวิจัยและสถิติเป็นวิชาเลือกในหลักสูตร เพื่อให้ นักศึกษาสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ได้

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ พบว่า นักศึกษาที่มีตัวแปรต่างกันในด้านอายุ สถานภาพสมรส สถานภาพการทำงานในขณะที่ทำวิทยานิพนธ์ และประสบการณ์ทำงานวิจัยก่อนเข้าศึกษา ตลอดจนสาขาวิชา มีความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : การเขียนวิทยานิพนธ์ ปัญหา นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพและเป็นปัจจัยที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศให้มีความก้าวหน้า โดยเฉพาะการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรีที่เน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพให้มีความรู้ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างอิสระ รวมทั้งมีความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ การวิจัยช่วยสร้างทักษะการแสวงหาความรู้ ผูกการวิเคราะห์วิจารณ์เพื่อสร้างความก้าวหน้าทางวิชาการ ตลอดจนเชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ที่ตนเชี่ยวชาญกับศาสตร์อื่น โดยมีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองและนำเสนอกระบวนการเรียนรู้ในรูปแบบของการทำวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ ดังนั้นความสำเร็จของการจัดการศึกษาในระดับนี้นอกจากจะวัดจากความรู้ความสามารถของมหาบัณฑิตแล้ว ยังวัดจากคุณภาพวิทยานิพนธ์ ของมหาบัณฑิตอีกด้วย เพราะงานวิจัยเหล่านั้นนับเป็นจุดเริ่มต้นอันสำคัญในการสร้างนักวิจัยของประเทศ และสามารถนำไปใช้เป็นเอกสารอ้างอิงได้อย่างกว้างขวาง (จิรพันธ์ อรรถจินดา, 2544 : คำนำ)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นสถาบันการศึกษาที่มีวัตถุประสงค์และภารกิจหลักคือ ผลิตบัณฑิตและมหาบัณฑิต ในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีคุณธรรม จริยธรรมและมีคุณภาพตามมาตรฐานสากล และตอบสนองความต้องการของสังคมและท้องถิ่น (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2547 : 5) การจัดการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตนั้น เริ่มเปิดรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยเป็นรุ่นแรก ในปีการศึกษา 2529 สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ปีการศึกษา 2530 สาขาวิชาปรัชญา ปีการศึกษา 2533 สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ปีการศึกษา 2534 สาขาวิชาสังคมวิทยา ปีการศึกษา 2535 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2539 และสาขาวิชาพัฒนสังคม ปีการศึกษา 2544 โดยกำหนดแผนการศึกษาในแต่ละหลักสูตรไว้ 2 ปีการศึกษา แต่จากผลการดำเนินงาน ตามดัชนีชี้วัดหลัก (KPI) ประจำปีงบประมาณ 2547 และแผนการดำเนินงานตามดัชนีชี้วัดหลัก (KPIs) ประจำปีงบประมาณ 2548-2550 ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปรากฏว่าระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาโดยเฉลี่ยของนักศึกษานิพนธ์โทในหลักสูตรแผน ก แบบ ก 2 ระหว่างปีการศึกษา 2545-2547 เกินกว่าที่กำหนดมาก คือ 5 ปี

4 เดือน 5 ปี 1 เดือน และ 4 ปี 8 เดือน ตามลำดับ มหาวิทยาลัยและคณะจึงมีนโยบายที่จะปรับลดระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาโดยเฉลี่ย ดังมติที่ประชุมคณบดี ในคราวประชุมครั้งที่ 10/2545 เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2545 ได้ตั้งข้อสังเกตว่าระยะเวลาการศึกษาโดยเฉลี่ยไม่ควรเกิน 3 ปี การที่นักศึกษาใช้ระยะเวลาในการศึกษาเกินกว่าระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด ก่อให้เกิดผลกระทบหลายประการ อาทิเช่น สาขาวิชาไม่สามารถรับนักศึกษาได้ตามแผน เนื่องจากมีนักศึกษาที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาขาดแคลนอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพราะอาจารย์มีภาระต้องดูแลนักศึกษาที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา เกิดการสูญเสียทางการศึกษาทั้งในส่วนตัวและสังคมส่วนรวม และยังมีผลต่อคุณภาพวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาอีกด้วย กล่าวคือนักศึกษาบางคนทั้งการทำวิทยานิพนธ์ไป เมื่อจะหมดระยะเวลาการศึกษาก็มาขอขยายเวลาเพื่อจะทำวิทยานิพนธ์ต่อ ซึ่งอาจเป็นช่วงระยะเวลาเพียง 1 ภาคการศึกษา ทำให้คุณภาพของวิทยานิพนธ์ด้อยลง ส่งผลต่อการจัดการศึกษาระดับมหาบัณฑิตของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ผู้วิจัยในฐานะที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา จึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิต เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหการทำวิทยานิพนธ์ ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ ด้านคุณลักษณะส่วนตัวและความพร้อมของนักศึกษา ด้านความรู้ความสามารถของนักศึกษา ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน และด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น ต่อปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ จำแนกตามอายุ สถานภาพสมรส สถานภาพการทำงานในขณะที่ทำวิทยานิพนธ์ ประสบการณ์การทำงานวิจัยก่อนเข้าศึกษา และสาขาวิชา

สมมติฐานของการวิจัย

นักศึกษาระดับมหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีอายุ สถานภาพสมรส สถานภาพการทำงานขณะที่ทำวิทยานิพนธ์ ประสบการณ์ทำงาน

วิจัยก่อนเข้าศึกษา และสาขาวิชาแตกต่างกัน มีปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์แตกต่างกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ หมายถึง สิ่งที่เป็นอุปสรรคในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิต

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับมหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่กำลังศึกษาและลงทะเบียนรายวิชาวิทยานิพนธ์ในสาขาวิชาต่าง ๆ ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2549 รวมถึงมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2545-2548

หลักสูตรปริญญาโท แผน ก แบบ ก 2 หมายถึง แผนการเรียนที่กำหนดให้ทำวิทยานิพนธ์และศึกษางานรายวิชา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มี 7 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ สาขาวิชาปรัชญา สาขาวิชาภาษาไทยกับการสื่อสาร สาขาวิชาสังคมวิทยา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และสาขาวิชาพัฒนาสังคม

คุณลักษณะส่วนตัวและความพร้อมของนักศึกษา หมายถึง ลักษณะส่วนตัวและความพร้อมของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ ได้แก่ ความตั้งใจ ความมุ่งมั่น ความพยายาม ความอดทน สุขภาพอนามัย ความวิตกกังวล การวางแผนการศึกษา การบริหารเวลา ภารกิจด้านหน้าที่การงาน ภาระความรับผิดชอบทางครอบครัว งบประมาณในการทำวิทยานิพนธ์รวมถึงสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัย

ความรู้ความสามารถทางวิชาการของนักศึกษา หมายถึง ความรู้ความสามารถของนักศึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ตลอดกระบวนการ ตั้งแต่การหาหัวข้อเรื่องให้ตรงกับความสนใจ ความสามารถในการสร้างเครื่องมือ ความสามารถทางด้านสถิติเพื่อการวิจัย ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผล และอภิปรายผล ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ ความสามารถในการใช้ภาษาทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

หลักสูตรและการเรียนการสอน หมายถึง หลักสูตร เนื้อหาและการจัดการเรียนการสอน ความทันสมัยของหลักสูตร จำนวนหน่วยกิตทั้งหมดของหลักสูตร สัดส่วนของเนื้อหาวิชาระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การประยุกต์ใช้ความรู้จาก

วิชาสถิติการศึกษา วิชาวิธีการวิจัย วิชาทฤษฎีและความรู้ในรายวิชาอื่น ๆ เวลาร่างสำหรับการค้นคว้าวิจัย

คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หมายถึง การให้คำแนะนำช่วยเหลือ กระตุ้น สนับสนุนและให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์แก่นักศึกษา ความเป็นมิตร ใจดี ให้ความสำคัญต่อนักศึกษา ทุ่มเท ทุ่มเท รวมถึงความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการทำวิจัยของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

การบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย หมายถึง สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษา ได้แก่ แหล่งค้นคว้าหาความรู้ เช่น ห้องสมุด ช่วงเวลาในการเปิดปิดห้องสมุด จำนวนเอกสาร ตำรา ความทันสมัยของเอกสาร ตำรา จำนวนและความเร็วของคอมพิวเตอร์ การให้คำแนะนำในการสืบค้นข้อมูลจากห้องสมุด คำแนะนำในเรื่องเกี่ยวกับระเบียบ ข้อบังคับในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ความชัดเจนของคู่มือการเขียนและพิมพ์วิทยานิพนธ์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิระศักดิ์ บุชรารณ (2546 : 79) ศึกษาปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ พบว่านักศึกษาที่เรียนรายวิชาจบแล้ว แต่ทำวิทยานิพนธ์ยังไม่เสร็จ เมื่อขอลากลับไปทำงาน ทำให้เกิดปัญหาในการบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์และเป็นสาเหตุให้สำเร็จการศึกษาช้า

ถาวร จันทศิริ (2539 : 114) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นักศึกษาขาดความรู้เรื่องการวิจัยและขาดความเข้าใจในวิชาสถิติ ไม่มีหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่ตนสนใจก่อนที่จะเข้ามาศึกษา

สิริรัตน์ คุณจักร (2539 : 140) วิเคราะห์ตัวแปรจำแนกความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ระหว่างนิสิตระดับมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สำเร็จการศึกษาภายในสองปีการศึกษา และมากกว่าสองปีการศึกษา พบว่า ความรู้ความสามารถของนิสิตในเรื่องที่ทำวิทยานิพนธ์ ความสามารถในการเลือกเทคนิคการวิเคราะห์ทางสถิติ การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นปัจจัยที่ช่วยให้นิสิตสามารถสำเร็จการศึกษาภายใน 4 ภาคการศึกษา ส่วนนิสิตที่สำเร็จการศึกษาภายใน 5-6 ภาคการศึกษา มักจะมีปัญหาในด้านความรู้

ความสามารถต่าง ๆ เหล่านี้ นอกจากนี้สิริรัตน์ ยังพบว่าปัจจัยที่เกี่ยวกับแหล่งข้อมูล อันได้แก่ หนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ความเพียงพอและทันสมัย ของเอกสาร ตำรา และระบบการค้นคว้าข้อมูลที่ทันสมัย สะดวกและรวดเร็ว เป็น ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผลิตสำเร็จการศึกษากายในเวลาที่หลักสูตรกำหนด

ทรงธรรม อีระกุล (2547 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ในการทำวิทยานิพนธ์ของมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ พบว่า ปัจจัยที่มีความ สำคัญต่อความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ของมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณมาก เป็นอันดับหนึ่ง คือ คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษา ควรทุ่มเทเวลา เอาใจใส่ดูแล และให้คำปรึกษาแนะนำนิสิตอย่างเต็มที่ ควรมี ประสบการณ์ การวิจัยและมีตำแหน่งวิชาการ นอกจากนี้แล้วในการศึกษาของพิกุล เอกวรากล (2541 : บทคัดย่อ) ยังพบว่าการศึกษาที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไม่ค่อย มีเวลาให้คำปรึกษาและพบปะยาก เนื่องจากมีภาระงานมากทั้งด้านการสอนและงาน วิจัย เดินทางไปต่างประเทศบ่อย ทำให้ผลิตกับคณะกรรมการที่ปรึกษามีเวลาไม่ตรง กันทำให้เกิดปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์อีกด้วย อย่างไรก็ตามก็ตีผลการวิจัย ของ พร พรมมหาราช (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าอาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไม่เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์ นอกจากนี้นักศึกษาที่มีความ พึงพอใจในการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับมาก ซึ่งถือได้ว่าการให้ คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นจุดแข็งของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับมหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แผน ก แบบ ก 2 แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ลงทะเบียนรายวิชาวิทยานิพนธ์ ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2549 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2545-2548 จำนวนทั้งสิ้น 81 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตรวัดแบบประมาณค่า (Rating scale) และแบบปลายเปิด แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสำรวจรายการ (Check-list) เกี่ยวกับสถานภาพของ
ผู้ตอบแบบสอบถามขณะที่ทำวิทยานิพนธ์

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำ
วิทยานิพนธ์ ซึ่งมี 5 ด้าน จำแนกระดับของความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ คือ

5 มากที่สุด	หมายถึง เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด
4 มาก	หมายถึง เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์มาก
3 ปานกลาง	หมายถึง เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์ปานกลาง
2 น้อย	หมายถึง เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์น้อย
1 น้อยที่สุด	หมายถึง เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์น้อยที่สุด
เกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ย ได้แก่ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535 : 100)	
4.51 - 5.00	หมายถึง มากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง มาก
2.51 - 3.50	หมายถึง ปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง น้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อสอบถามความคิดเห็น
เพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์และข้อเสนอแนะในด้านต่าง ๆ

แบบสอบถามได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรง ถูกต้องของเนื้อหาและ
ภาษาจากที่ปรึกษา คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรูญ ดันสูงเนิน และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน
3 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์มานพ จิตต์ภูษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยะ กิจถาวร
และผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเทพ สันติวรานนท์ และได้ทดลองใช้กับนักศึกษาระดับ
มหาวิทยาลัย จำนวน 10 คน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 82
ฉบับ ได้รับกลับคืนจำนวน 81 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.78

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test และ F-test

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามขณะที่ทำวิทยานิพนธ์

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	หญิง	60	74.1
	ชาย	21	25.9
รวม		81	100.0
อายุ	น้อยกว่า 25 ปี	2	2.5
	25 – 34 ปี	59	72.8
	35 – 44 ปี	14	17.3
	45 ปี ขึ้นไป	6	7.4
รวม		81	100.0
สถานภาพสมรส	โสด	63	77.8
	สมรส	18	22.2
รวม		81	100.0
ศาสนา	พุทธ	67	72.7
	อิสลาม	14	17.3
รวม		81	100.0
สถานภาพการทำงาน ในขณะที่ทำวิทยานิพนธ์	ยังไม่ได้ทำงาน	24	29.6
	ทำงานแล้ว	57	70.4
ลักษณะของงานที่ทำ	หน่วยงานราชการ	37	64.9
	หน่วยงานเอกชน	14	24.6
	รัฐวิสาหกิจ	-	-
	ธุรกิจส่วนตัว	6	10.5
รวม		57	100.0

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์การทำงานวิจัย ก่อนเข้าศึกษา	มี	23	28.4
	ไม่มี	58	71.6
รวม		81	100.0
สาขาวิชา	ภาษาไทย	16	19.8
	บรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์	19	23.5
	ปรัชญา	4	4.9
	ภาษาไทยกับการ สื่อสาร	26	32.1
	สังคมวิทยา	6	7.4
	ภาษาอังกฤษ	6	7.4
	พัฒนาลังคม	4	4.9
รวม		81	100.0

2. ความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์

2.1 ความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.67$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษามีปัญหา ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการมากที่สุด ($\bar{X} = 3.02$) รองลงมาคือ ด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 2.72$) ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.63$) ด้านคุณลักษณะส่วนตัวและความพร้อมของนักศึกษา ($\bar{X} = 2.51$) ตามลำดับ ส่วนปัญหาด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.47$) ดังตาราง 1

ตาราง 1 ความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน

ประเด็นปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1. คุณลักษณะส่วนตัวและความพร้อมของนักศึกษา	2.51	0.841	ปานกลาง
2. ความรู้ความสามารถทางวิชาการของนักศึกษา	3.02	0.716	ปานกลาง

ประเด็นปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
3. คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	2.47	1.056	น้อย
4. หลักสูตรและการเรียนการสอน	2.63	0.837	ปานกลาง
5. การบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย	2.72	0.726	ปานกลาง
รวม	2.67	0.663	ปานกลาง

2.2 ความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.2.1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ด้านคุณลักษณะส่วนตัวและความพร้อมของนักศึกษา พบว่า เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.51$) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าข้อที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ความสามารถในการบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ ($\bar{X} = 3.12$) และข้อที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือ สุขภาพอนามัย ($\bar{X} = 1.99$) ดังตาราง 2

ตาราง 2 ความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ด้านคุณลักษณะส่วนตัวและความพร้อมของนักศึกษา

ประเด็นปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
คุณลักษณะส่วนตัวของนักศึกษา			
1. ความตั้งใจมุ่งมั่นและขยันขันแข็ง	2.67	1.255	ปานกลาง
2. ความอดทนต่อความยากลำบาก	2.63	1.308	ปานกลาง
3. การวางแผนในการทำวิทยานิพนธ์	3.02	1.060	ปานกลาง
4. ความรับผิดชอบในการทำวิทยานิพนธ์	2.81	1.205	ปานกลาง
5. ความสามารถในการบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์	3.12	1.177	ปานกลาง
รวม	2.85	1.072	ปานกลาง

ประเด็นปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
ความพร้อมของนักศึกษา			
6. ภาระความรับผิดชอบในครอบครัว	2.05	1.172	น้อย
7. หน้าที่การงานในขณะที่ทำวิทยานิพนธ์	2.53	1.406	ปานกลาง
8. สุขภาพอนามัย	1.99	1.078	น้อย
9. งบประมาณในการทำวิทยานิพนธ์	2.20	1.156	น้อย
10. สภาพแวดล้อมและที่พักอาศัย	2.16	1.209	น้อย
รวม	2.18	0.868	น้อย
ภาพรวม	2.51	0.841	ปานกลาง

2.2.2 ความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของนักศึกษา พบว่า เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุดคือการวิเคราะห์ข้อมูล ($\bar{X} = 3.46$) และข้อที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือการใช้คอมพิวเตอร์ ($\bar{X} = 2.33$) ดังตาราง 3

ตาราง 3 ความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ด้านความรู้ความสามารถด้านวิชาการของนักศึกษา

ประเด็นปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
ความรู้ความสามารถด้านการวิจัย			
1. การเลือกหัวข้อที่จะศึกษา	3.21	1.137	ปานกลาง
2. การเขียนความสำคัญของปัญหา	3.16	0.915	ปานกลาง
3. การกำหนดขอบเขตการวิจัย	2.90	0.995	ปานกลาง
4. การค้นคว้าเอกสารและตำรา	3.25	1.079	ปานกลาง

ประเด็นปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
5. การสร้างเครื่องมือ	2.75	1.080	ปานกลาง
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล	2.96	1.112	ปานกลาง
7. สถิติสำหรับการทำวิจัย	2.63	1.221	ปานกลาง
8. การวิเคราะห์ข้อมูล	3.46	1.025	ปานกลาง
9. การสรุปและอภิปรายผล	3.20	0.933	ปานกลาง
10. ประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัย	3.42	1.105	ปานกลาง
รวม	3.09	0.747	ปานกลาง
ความสามารถทางด้านภาษาและอื่น ๆ			
11. การใช้ภาษาไทย	2.69	1.197	ปานกลาง
12. การใช้ภาษาอังกฤษ	3.36	1.004	ปานกลาง
13. การใช้คอมพิวเตอร์	2.33	1.000	น้อย
รวม	2.79	0.818	ปานกลาง
ภาพรวม	3.02	0.716	ปานกลาง

2.2.3 ความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พบว่า เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.47$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ความรู้ความเชี่ยวชาญในหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาทำ ($\bar{X} = 2.77$) และข้อที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือ สัมพันธภาพระหว่างประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ($\bar{X} = 2.26$) ดังตาราง 4

ตาราง 4 ความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ประเด็นปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
ความรับผิดชอบและวิธีการให้คำปรึกษา			
1. ความรับผิดชอบและเอาใจใส่ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	2.33	1.304	น้อย
2. การใช้เวลาเพื่อเข้าพบหรือให้คำปรึกษา	2.43	1.332	น้อย
3. การให้คำปรึกษา แนะนำในทุกขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์	2.52	1.324	ปานกลาง
4. การให้ข้อเสนอแนะที่ชี้ให้เห็นแนวทางการปรับปรุง แก้ไข	2.40	1.291	น้อย
5. การให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่นักศึกษา	2.36	1.326	น้อย
6. ความรวดเร็วในการตรวจวิทยานิพนธ์	2.69	1.357	ปานกลาง
รวม	2.45	1.213	น้อย
ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์และความสัมพันธ์กับผู้เกี่ยวข้อง			
7. คุณวุฒิและประสบการณ์	2.38	1.146	น้อย
8. ความรู้ ความเชี่ยวชาญในหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาทำ	2.77	1.165	ปานกลาง
9. ความรู้ความสามารถในทุก ๆ ขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์	2.75	1.157	ปานกลาง
10. สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษา	2.36	1.345	น้อย
11. สัมพันธภาพระหว่างประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	2.26	1.233	น้อย
รวม	2.50	1.001	น้อย
ภาพรวม	2.47	1.056	น้อย

2.2.4 ความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน พบว่า เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.63$) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ข้อที่เป็นปัญหา

มากที่สุดคือ การเรียนการสอนรายวิชานำเน้นการประยุกต์ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ($\bar{X} = 2.88$) และข้อที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือ จำนวนชั่วโมงว่างสำหรับการค้นคว้าในแต่ละสัปดาห์ ($\bar{X} = 2.40$) ดังตาราง 5

ตาราง 5 ความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

ประเด็นปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1. ความทันสมัยของหลักสูตร	2.56	.987	ปานกลาง
2. ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร	2.42	.960	น้อย
3. ความเหมาะสมของจำนวนรายวิชาวิจัยและสถิติ	2.80	1.100	ปานกลาง
4. ความเหมาะสมของรายวิชาภาษาอังกฤษ	2.60	1.092	ปานกลาง
5. การจัดรายวิชาที่เปิดสอนสอดคล้องและต่อเนื่องกัน	2.64	1.052	ปานกลาง
6. การเรียนการสอนรายวิชานำเน้นการประยุกต์ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์	2.88	1.122	ปานกลาง
7. ภาระงานในแต่ละรายวิชา	2.68	1.010	ปานกลาง
8. จำนวนชั่วโมงว่างสำหรับการค้นคว้าในแต่ละสัปดาห์	2.40	1.080	น้อย
9. ขั้นตอนในการเสนอทำวิทยานิพนธ์	2.77	1.121	ปานกลาง
ภาพรวม	2.63	.8377	ปานกลาง

2.2.5 ความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย พบว่าเป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.72$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ปริมาณงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.57$) และข้อที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือ ช่วงเวลาเปิด-ปิดให้บริการวันธรรมดา ($\bar{X} = 2.10$) ดังตาราง 6

ตาราง 6 ความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย

ประเด็นปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
ด้านการบริการวิชาการของหอสมุด			
1. ช่วงเวลาเปิด-ปิดให้บริการวันธรรมดา	2.10	.970	น้อย
2. ช่วงเวลาเปิด-ปิดให้บริการวันหยุด	2.20	1.030	น้อย
3. จำนวนเอกสาร ตำรา งานวิจัย ฯลฯ ที่ให้ยืม/ครั้ง	2.70	1.198	ปานกลาง
4. ระยะเวลาในการให้ยืมแต่ละครั้ง	2.68	1.263	ปานกลาง
5. ปริมาณเอกสาร ตำรา วารสารทางวิชาการภาษาไทยที่มีให้ค้นคว้า	3.23	1.165	ปานกลาง
6. ปริมาณเอกสาร ตำรา วารสารทางวิชาการภาษาอังกฤษ ที่มีให้ค้นคว้า	3.12	1.088	ปานกลาง
7. ปริมาณงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง	3.57	1.024	มาก
8. ความทันสมัยของเอกสาร ตำรา งานวิจัยฯ	3.37	1.101	ปานกลาง
9. จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีเพื่อให้บริการ	2.99	1.156	ปานกลาง
10. ความเร็วของเครื่องคอมพิวเตอร์ในการสืบค้น	2.80	1.077	ปานกลาง
11. การให้คำแนะนำในการสืบค้นข้อมูลของบรรณารักษ์	2.56	.975	ปานกลาง
รวม	2.84	.808	ปานกลาง
ด้านการบริการของบัณฑิตวิทยาลัยและคณะ			
12. ความชัดเจนในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับระเบียบ ข้อบังคับและแนวปฏิบัติในการเสนอแบบฟอร์มต่าง ๆ	2.65	1.051	ปานกลาง
13. ความชัดเจนของคู่มือการเขียนและพิมพ์วิทยานิพนธ์	2.79	1.180	ปานกลาง
14. สถานที่ อุปกรณ์ในการสอบวิทยานิพนธ์	2.27	.908	น้อย
15. ความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อสอบถามข้อมูล	2.48	1.001	น้อย
16. มนุษยสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่	2.33	1.140	น้อย
17. การให้บริการที่ถูกต้องและรวดเร็วในการตรวจรูปแบบวิทยานิพนธ์	2.46	1.049	น้อย

ประเด็นปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
รวม	2.49	.872	น้อย
ภาพรวม	2.72	.726	ปานกลาง

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ จำแนกตาม อายุ สถานภาพสมรส สถานภาพการทำงานในขณะที่ทำวิทยานิพนธ์ ประสิทธิภาพการทำงานวิจัยก่อนเข้าศึกษา และสาขาวิชา ดังตาราง 7 พบว่า

3.1 นักศึกษาที่สมรสแล้ว มีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านคุณลักษณะส่วนตัวและความพร้อมของนักศึกษา ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของนักศึกษา และด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนแตกต่างจากกลุ่มที่เป็นโสดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงกว่า ส่วนด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน

3.2 นักศึกษาที่ทำงานควบคู่ไปกับการทำวิทยานิพนธ์ มีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านคุณลักษณะส่วนตัวและความพร้อมของนักศึกษา ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของนักศึกษาแตกต่างจากกลุ่มที่เรียนอย่างเดียวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงกว่า ส่วนด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนและด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน

3.3 นักศึกษาที่มีประสิทธิภาพการทำงานวิจัยก่อนเข้าศึกษา มีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านคุณลักษณะส่วนตัวและความพร้อมของนักศึกษาแตกต่างจากกลุ่มที่ไม่มีประสิทธิภาพการทำงานวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงกว่า ส่วนด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของนักศึกษา ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนและด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน

3.4 นักศึกษาที่มีอายุและสาขาวิชาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านคุณลักษณะส่วนตัวและความพร้อมของนักศึกษา ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของนักศึกษา ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 7 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ จำแนกตามอายุ สถานภาพสมรส สถานภาพการทำงานในขณะทำวิทยานิพนธ์
ประสบการณ์การทำงานวิจัยก่อนเข้าศึกษา และสาขาวิชา

ตัวแปร	N = 81	ด้านคุณลักษณะส่วนตัวและ ความพร้อมของนักศึกษา					ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์					ด้านหลักสูตรและ การเรียนการสอน					ด้านการบริการวิชาการ ของมหาวิทยาลัย					โดยรวม	
		81	Σ	S.D.	t/F	Sig	Σ	S.D.	t/F	Sig	Σ	S.D.	t/F	Sig	Σ	S.D.	t/F	Sig	Σ	S.D.	t/F		
อายุ	น้อยกว่า 25 ปี	2	3.45	1.202	1.414	0.245	2.50	0.381	2.224	0.092	2.86	2.636	1.191	0.319	2.83	1.179	0.127	0.944	3.00	0.582	0.515	2.92	0.454
	25-34 ปี	59	2.44	0.878			2.93	0.751			2.51	1.096			2.61	0.879			2.75	0.736		2.64	
	35-44 ปี	14	2.76	0.593			3.14	0.577			2.60	0.787			2.74	0.783			2.70	0.837		2.78	
	45 ปี ขึ้นไป	6	2.47	0.766			3.62	0.489			1.73	0.350			2.65	0.581			2.40	0.332		2.57	
สถานภาพสมรส	โสด	63	2.40	0.835	-2.552	0.013*	2.87	0.728	-3.534	0.001*	2.47	1.091	-0.173	0.863	2.51	0.843	-2.593	0.011*	2.70	0.725	-0.505	2.59	03.00
	สมรส	18	2.95	0.730			3.50	0.431			2.52	0.954			3.07	0.672			2.80	0.747		2.96	
ประสบการณ์ทำงานใน ขณะทำวิทยานิพนธ์	ยังไม่ได้ทำงาน	24	2.21	1.001	-2.174	0.033*	2.64	0.787	-3.164	0.002*	2.45	1.222	-0.123	0.902	2.43	1.007	-1.320	0.196	2.69	0.855	-0.221	2.48	0.392
	ทำงาน	57	2.65	0.736			3.16	0.637			2.49	0.991			2.73	0.747			2.74	0.673		2.75	
ประสบการณ์ทำงานวิจัย ก่อนเข้าศึกษา	มี	23	2.83	0.849	2.149	0.035*	3.11	0.605	0.798	0.427	2.81	0.946	1.791	0.077	2.82	0.780	1.212	0.229	2.96	0.525	1.904	2.90	0.165
	ไม่มี	58	2.39	0.812			2.97	0.764			2.35	1.077			2.57	0.856			2.63	0.776		2.58	
สาขาวิชา	ภาษาไทย	16	2.61	0.823	0.381	0.889	2.82	0.505	1.021	0.418	2.19	0.931	1.041	0.406	2.33	0.855	2.008	0.075	2.67	0.833	0.849	2.52	0.464
	บรรณารักษศาสตร์ฯ	19	2.32	1.077			3.07	0.936			2.52	1.321			2.56	0.935			2.52	0.887		2.59	
	ปรัชญา	4	2.35	0.858			3.02	0.978			3.02	0.940			2.92	0.229			3.19	0.344		2.99	
	ภาษาไทยกับการสื่อสาร	26	2.56	0.785			3.07	0.620			2.47	0.956			2.97	0.734			2.80	0.572		2.77	
	สังคมวิทยา	6	2.77	0.543			3.19	0.400			2.57	0.677			2.57	0.614			3.06	0.673		2.81	
	ภาษาอังกฤษ	6	2.43	0.905			2.54	0.989			2.14	1.165			1.96	0.894			2.55	0.791		2.32	
	พัฒนาลังคม	4	2.77	0.465			3.48	0.455			2.91	1.058			2.92	0.833			2.74	0.581		2.93	

* ขั้วสำคัญทางสถิติระดับ 05

อภิปรายผลการวิจัย

ปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นปัญหาในแต่ละด้านมีดังนี้

1. ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของนักศึกษา นักศึกษาขาดทักษะการเขียนวิเคราะห์ข้อมูล ทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ซึ่งในเชิงปริมาณต้องใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ ทั้งนี้ นักศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะว่าในระหว่างเรียนรายวิชา ควรจัดให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการทำวิจัยกับอาจารย์หรือรุ่นพี่ เพื่อจะได้มีประสบการณ์ตรงและมีทักษะก่อนลงมือทำวิทยานิพนธ์ของตนเอง ผลการวิจัยนี้สนับสนุนผลการวิจัยของ สิริรัตน์ คุณจักร (2539 : 140) ที่ศึกษาวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ระหว่างนิสิตระดับมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สำเร็จการศึกษาภายในสองปีการศึกษา และมากกว่าสองปีการศึกษา พบว่า ความสามารถในการเลือกเทคนิคการวิเคราะห์ทางสถิติ การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้นิสิตสำเร็จการศึกษาภายใน 4 ภาคการศึกษา ส่วนนิสิตที่สำเร็จการศึกษาภายใน 5-6 ภาคการศึกษา จะมีปัญหาในด้านนี้

2. ด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย ปริมาณงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องที่มีให้บริการในหอสมุดจอห์น เอฟ. เคนเนดี มีน้อยไม่เพียงพอ กับความต้องการ นักศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรจัดหาเอกสารงานวิจัยและวิทยานิพนธ์เข้าหอสมุดให้มากขึ้นและให้บริการในรูปแบบ Online ซึ่งเป็นปัญหาเช่นเดียวกับในงานวิจัยของ พร พรหมหาราช (2545 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และจิระศักดิ์ บุชรารณณ์ (2546 : 80) ที่ศึกษาปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

3. ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน นักศึกษาได้ให้ความเห็นว่าความรู้ที่ได้จากการศึกษารายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรนำมาประยุกต์ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ได้น้อย ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ควรเพิ่มรายวิชาวิจัยและสถิติเป็นรายวิชาเลือกในหลักสูตรและควรมีการสอนทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อนักศึกษาจะได้นำความรู้จากรายวิชาดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ได้อย่างเหมาะสม

ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิระศักดิ์ บุชรารณณ์ (2546 :77) ที่พบว่านักศึกษาไม่สามารถนำความรู้ที่ได้จากวิชาต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ได้ ฉะนั้นอาจารย์ผู้สอนควรจัดให้มีเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับการทำวิจัย เพื่อให้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ได้จริง

นอกจากนี้นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรจัดให้มีรายวิชาสัมมนาวิทยานิพนธ์ เช่นเดียวกับในระดับดุขฎีบัณฑิต เพราะนอกจากจะเป็นตัวกระตุ้นให้นักศึกษามีความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์แล้ว ยังได้ฝึกการนำเสนอผลงานวิจัยในที่ประชุมอีกด้วย

4. ด้านคุณลักษณะส่วนตัวและความพร้อมของนักศึกษา เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่ทำงานแล้ว (ร้อยละ 70.4) เมื่อเรียนรายวิชาครบตามหลักสูตรก็กลับไปปฏิบัติงาน จึงทำให้มีเวลาทำวิทยานิพนธ์น้อยลง ขาดการทำวิทยานิพนธ์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นันทนา รัตนธาดา (2526 : 119) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาและหลังกำหนดเวลาของหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และพบว่า นิสิตกลุ่มที่สำเร็จตามกำหนดเวลา ส่วนใหญ่ลาศึกษาต่อจนทำวิทยานิพนธ์เสร็จหรือจนสำเร็จการศึกษา ในขณะที่กลุ่มที่สำเร็จหลังกำหนดเวลา ส่วนใหญ่ยังทำงานประจำอยู่โดยไม่ได้ลาศึกษาต่อ แต่จะลาเฉพาะช่วงศึกษาเนื้อหาทฤษฎีวิชาในห้องเรียน (course work) เท่านั้น หลังจากที่ได้ศึกษาในห้องเรียนครบแล้วก็จะกลับไปทำงานควบคู่กับการทำวิทยานิพนธ์ ทำให้ไม่มีเวลาสำหรับการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เนื่องจากต้องรับผิดชอบงานในหน้าที่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิระศักดิ์ บุชรารณณ์ (2546 :79) ที่พบว่า นักศึกษาขาดการบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์

5. ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เนื่องจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีทั้งภาระงานสอน งานวิจัยและการบริการวิชาการแก่ชุมชนภายนอก ทำให้การตรวจวิทยานิพนธ์ล่าช้า นักศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะว่าอาจารย์ควรวางแผนการตรวจวิทยานิพนธ์ให้ชัดเจนว่าต้องใช้เวลานานเท่าไร เนื่องจากนักศึกษบางคนรู้สึกเกรงใจไม่กล้าติดตามทวงถามงานจากอาจารย์

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ จำแนกตามสถานภาพสมรส สถานภาพการทำงานในขณะที่ทำวิทยานิพนธ์ ประสพการณ์การทำงานวิจัยก่อนเข้าศึกษา อายุและสาขาวิชา มีประเด็นที่อภิปราย ดังนี้

1. นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำ

วิทยานิพนธ์ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะเมื่อนักศึกษามีอายุที่แตกต่างกันแต่ปัจจุบันโลกของการศึกษาไร้พรมแดน ทุกคนสามารถแสวงหาความรู้ได้เท่าเทียมกัน ดังนั้นอายุที่แตกต่างกันจึงไม่ส่งผลให้มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิระศักดิ์ บุชราภรณ์ (2546 : 83) ที่พบว่านักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในทุกด้าน

2. นักศึกษาที่สมรสแล้ว มีความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ โดยรวมไม่แตกต่างจากกลุ่มที่เป็นโสด ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษาที่สมรสแล้ว มีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านคุณลักษณะส่วนตัวและความพร้อมของนักศึกษา ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของนักศึกษา และด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนแตกต่างจากกลุ่มที่เป็นโสด โดยมีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงกว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่สมรสแล้วมีการระดมความคิดเห็นขอทางครอบครัวอีกทางหนึ่ง จึงทำให้ความตั้งใจ มุ่งมั่นหรือความรับผิดชอบต่อการทำวิทยานิพนธ์ลดน้อยลง เพราะต้องแบ่งปันเวลาให้ครอบครัว ซึ่งส่งผลสืบเนื่องถึงความรู้ความสามารถทางวิชาการของนักศึกษาและหลักสูตรและการเรียนการสอน กล่าวคือนักศึกษาที่สมรสแล้ว จะมีเวลาสำหรับการค้นคว้าวิจัยน้อย และเมื่อมีการระดมในแต่ละรายวิชาที่ต้องรับผิดชอบ ก็จะมีปัญหาในการบริหารเวลามากกว่านักศึกษาที่เป็นโสด

3. นักศึกษาที่ทำงานควบคู่ไปกับการทำวิทยานิพนธ์ มีความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์โดยรวมไม่แตกต่างจากกลุ่มที่เรียนอย่างเดียว ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่ทำงานควบคู่ไปกับการทำวิทยานิพนธ์ มีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านคุณลักษณะส่วนตัวและความพร้อมของนักศึกษา ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของนักศึกษาแตกต่างจากกลุ่มที่เรียนอย่างเดียว โดยมีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงกว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่ทำงานควบคู่ไปกับการทำวิทยานิพนธ์ ต้องรับผิดชอบหน้าที่การงานควบคู่กับการทำวิทยานิพนธ์ จึงทำให้มีเวลาทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าวิจัยน้อยกว่านักศึกษาที่เรียนอย่างเดียว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นันทนา รัตนอาภา (2526 : 119) ที่พบว่า นิสิตกลุ่มที่สำเร็จตามกำหนดเวลา ส่วนใหญ่มาศึกษาโดยลาศึกษาต่อจนทำวิทยานิพนธ์เสร็จหรือจนสำเร็จการศึกษา ในขณะที่กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาหลังกำหนดเวลา ส่วนใหญ่มาศึกษาในขณะที่ยังทำงานประจำอยู่หรือลามาศึกษาเฉพาะเนื้อหา

วิชาเมื่อครบหมดแล้วจึงกลับไปทำงานควบคู่กับการทำวิทยานิพนธ์ จึงทำให้ไม่มีเวลาศึกษาค้นคว้าและการทำวิทยานิพนธ์อย่างเต็มที่

4. นักศึกษาที่มีประสบการณ์การทำวิจัยก่อนเข้าศึกษา มีความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์โดยรวมไม่แตกต่างจากกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์การทำวิจัย ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีประสบการณ์การทำวิจัยก่อนเข้าศึกษา มีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านคุณลักษณะส่วนตัวและความพร้อมของนักศึกษาแตกต่างจากกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์การทำวิจัย โดยมีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงกว่า ทั้งนี้เป็นเพราะนักศึกษาที่มีประสบการณ์การทำวิจัยก็คือผู้ที่ทำงานแล้วและกลับมาศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิทางการศึกษา ดังนั้นเมื่อเรียนราย วิชาครบตามหลักสูตรก็กลับไปปฏิบัติงาน จึงทำให้มีเวลาทำวิทยานิพนธ์น้อยลง และจากประสบการณ์การทำงานด้านบัณฑิตศึกษาของผู้วิจัยเอง พบว่า นักศึกษากลุ่มนี้เมื่อกลับไปปฏิบัติงานจะละเลยการทำวิทยานิพนธ์จนต้องขอขยายระยะเวลาการศึกษา

5. นักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะทุกสาขาวิชาต้องใช้ระเบียบมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและยึดแนวปฏิบัติในการเรียนระดับบัณฑิตศึกษาตัวเดียวกัน อาจารย์ในแต่ละสาขาวิชามีความรู้ความสามารถ คุณวุฒิและประสบการณ์ทางวิชาการที่ใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ในส่วนของบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะเป็นหอสมุดจอห์น เอฟ. เคนเนดี บัณฑิตวิทยาลัย หรือคณะก็ได้เลือกปฏิบัติต่อนักศึกษา ดังนั้นนักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาแตกต่างกันจึงไม่ส่งผลให้มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุษกร เพชรวิวรรณ จิราภรณ์ บุญส่งและพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2534 :) ที่ศึกษาปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ในวิทยาเขตประสานมิตรและวิทยาเขตสงขลา นิสิตที่เรียนในกลุ่มวิชาเอกแตกต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน รวมถึงผลการวิจัยของ ปิยนุช มีชาญ (2534 : 80) ที่ศึกษา ปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ของมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งโดยรวมและรายขั้นตอน คือ ขั้นตอนการวางแผนการทำวิทยานิพนธ์ การดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ และขั้นตอนการเสนอผลการทำวิทยานิพนธ์

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อหน่วยงาน/บุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัย/ หอสมุดจอห์น เอฟ เคนเนดี

มหาวิทยาลัย หรือหอสมุดจอห์น เอฟ เคนเนดี ควรเพิ่มจำนวนงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ให้เพียงพอ ทันสมัย และครอบคลุมสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาของวิทยาเขต

2. ข้อเสนอแนะต่อคณะ/สาขาวิชา

คณะ/สาขาวิชาควรปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและควรเพิ่มรายวิชาวิจัยและสถิติเป็นวิชาเลือก เพื่อให้ นักศึกษาสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ รวมถึงรายวิชาภาษาอังกฤษและรายวิชาสัมมนา เพราะรายวิชาสัมมนาจะเป็นตัวกระตุ้นให้นักศึกษามีความก้าวหน้าในการทำวิจัยและฝึกการนำเสนอผลงานวิจัยของตนเองอีกด้วย

3. ข้อเสนอแนะต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาควรกำหนดเวลาตรวจวิทยานิพนธ์ให้แน่นอน และให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการวิจัย เพื่อเพิ่มประสบการณ์ตรงและฝึกทักษะก่อนลงมือทำวิทยานิพนธ์ของตนเอง

4. ข้อเสนอแนะต่อนักศึกษา

นักศึกษาควรบริหารเวลาและวางแผนในการทำวิทยานิพนธ์ให้ชัดเจน นักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ไม่เสร็จไม่ควรขอกลับไปปฏิบัติงาน เพราะจะทำให้เวลาในการทำวิทยานิพนธ์น้อยลงและการทำวิทยานิพนธ์ไม่ต่อเนื่อง และควรศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องของการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาเปรียบเทียบเชิงลึกความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ตามตัวแปรอื่น เช่น ศาสนา เนื่องจากในปัจจุบันแนวโน้มของการศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้มีนักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามเพิ่มขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่าศาสนามีอิทธิพลต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์มากน้อยเพียงใด

เอกสารอ้างอิง

- จิรพันธ์ อรรถจินดา. 2544. การพัฒนาการทำวิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- จิระศักดิ์ บุษราภรณ์. 2546. “การศึกษาปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาลัทธิศรัทธาธรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ”, วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. (สำเนา)
- ถาวร จันทศิริ. 2539. “ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร”, วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (สำเนา)
- ทรงธรรม วีระกุล. 2547. รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ของมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ. สงขลา : สำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นันทนา รัตนอาภา. 2526. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาและหลังกำหนดเวลาของหลักสูตรศรัทธาธรรมมหาบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย”, วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)
- บุญชม ศรีสะอาด. 2535. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุษกร เพชรวิวรรณ์, จิราภรณ์ บุญส่ง และพวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2534. รายงานการวิจัยเรื่องปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโทมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปิยนุช มีชาญ. 2534. “ปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ของมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (สำเนา)
- พร พรหมหาราช. 2545. รายงานการวิจัยเรื่องปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พิบูล เอกวรังกูร. 2541. “**ปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**”, วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขา วิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (สำเนา)

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 2547. **รายงาน ประจำปี 2545-2546**. ปัตตานี : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

_____. 2548. **รายงานผลการดำเนินงานตามดัชนีชี้วัดหลัก (KPIs) ประจำปีงบประมาณ 2546-2548**. ปัตตานี : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ลิริรัตน์ คุณจักร. 2539. “**การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกความสำเร็จในการทำ วิทยานิพนธ์ระหว่างนิสิต ระดับมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่สำเร็จการศึกษาภายในสองปีการศึกษา และ มากกว่าสองปีการศึกษา**” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)

วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

การจัดการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ กรณีศึกษากลุ่มดอกไม้ใบยาง
จังหวัดปัตตานี

ปาริชาติ เบ็ญฤทธิ์ _____ 7

ปัญญาชนในเรื่องสั้นของแฟลนเนอรี โอ คอนเนอร์

ณัฐยาภรณ์ วรศักดิ์ยานันท์ _____ 27

การประเมินกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5

ในจังหวัดปัตตานีที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
อาวิน สะฮี้ดี และสุรียชา สุโสมาน _____ 56

การพัฒนาทักษะการทำวิจัยภาษาศาสตร์ภาคสนามของนักศึกษา

บัณฑิตศึกษา โดยใช้การปฏิบัติการภาษาศาสตร์ภาคสนาม
เจี๊ยบชัย อุดมพันธ์ _____ 82

การบริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า: ความคาดหวังและความพึงพอใจ
ของผู้ใช้บริการ ฝ่ายหอสมุดจอห์น เอฟ. เคนเนดี

รวิวรรณ ชำพล และณวิศรา เหมเบ็ญ _____ 104

ปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิต

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
สมจิตร แก้วมณี _____ 133

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี 94000

โทร: 0-7331-3930-50 ต่อ 7-3004 โทรสาร 0-7331-2232, 0-7333-8064
e-mail : jhuso@bunga.pn.psu.ac.th Homepage : <http://jhuso.pn.psu.ac.th>